

ring, på anmodning fra Forskningsministeriet skriftligt redegjort for sin fortolkning af den relevante ONP-regulering. Korrespondancen med EU-Kommissionen vedlægges.

Bekendtgørelsen er udarbejdet indenfor rammerne af den således præciserede ONP-regulering af telefonitjenester.

Spm. nr. S 591

Til indenrigsministeren (27/11 97) af:

Poul Nødgaard (DF):

»Finder ministeren det rimeligt, at der i stor udstrækning gives orlov til medlemmer af Københavns Borgerrepræsentation, og hvilke initiativer vil ministeren iværksætte for at sikre, at der i fremtiden kun bliver givet orlov af meget tungtvejende grunde?«

Begrundelse

26 ud af 55 medlemmer af Københavns Borgerrepræsentation har siden 1. januar 1996 haft orlov. De orlovssøgende medlemmer har blandt andet angivet stort arbejdspress som årsag til orlov. Der har i visse udvalg været så mange medlemmer på orlov, at der reelt kun var ganske få, der kendte til de sager, der var under behandling.

Spørgeren er af den opfattelse, at der er sket et misbrug af reglerne, og at nærdemokratiet reelt er truet, når så mange medlemmer af Borgerrepræsentationen er på orlov.

Svar (8/12 97)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Hvervet som medlem af Borgerrepræsentationen er et borgerligt ombud, og medlemmerne af Borgerrepræsentationen har derfor pligt til at varetage hvervet i funktionsperioden. Der gælder som følge heraf en mødepligt for medlemmerne.

Et medlem kan dog være forhindret i at møde på grund af en lovlig forfaldsgrund, f.eks. sygdom, arbejde, forretninger o.lign.

Reglerne om stedfortræderindkaldelse i tilfælde af lovligt forfald i mindst en måned fin-

des i § 15, stk. 2, i lov om Københavns Kommunes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 616 af 18. juli 1995), der er sålydende:

»Stk. 2. Når Borgerrepræsentationens formand får meddelelse om eller på anden måde får kendskab til, at et medlem vil være forhindret i at varetage sine kommunale hverv i en forventet periode af mindst 1 måned på grund af sin helbredstilstand, graviditet, barsel eller adoption, varetagelse af andet offentligt hverv, forretninger eller lignende, indkalder Borgerrepræsentationens formand stedfortræderen til førstkommende møde i Borgerrepræsentationen.«

Det er Borgerrepræsentationen, der tager stilling til, om betingelserne for stedfortræderens indtræden er opfyldt, dvs. om medlemmet som følge af lovligt forfald er forhindret i at varetage hvervet, og om den indkaldte stedfortræder er rette stedfortræder og valgbar, jf. § 15, stk. 3.

Som udgangspunkt må Borgerrepræsentationen være henvist til at lægge medlemmets egne oplysninger om forfald til grund, medmindre der foreligger omstændigheder, der kan give anledning til tvivl herom.

I bekendtgørelsen om vederlag til kommunalbestyrelsesmedlemmer er det fastsat, at det faste vederlag ophører, når et kommunalbestyrelsesmedlem i en uafbrudt periode på 6 måneder har været forhindret i at varetage hvervet, idet der dog er ret til fast vederlag i indtil 9 måneder, hvis fraværet skyldes sygdom, graviditet eller fødsel.

Indenrigsministeriet har den 21. november 1997 udstedt en ny bekendtgørelse om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1998. I den forbindelse er reglerne om ophør af vederlæggelsen blevet ændret, således at vederlæggelsen i tilfælde af fravær af anden årsag end sygdom o.lign. ophører med udgangen af den måned, hvor den pågældende i en uafbrudt periode på 3 måneder ikke har varetaget hvervet.

Jeg finder det fortsat rigtigt, at det er Københavns Borgerrepræsentation, der – lige som landets øvrige kommunalbestyrelser – tager stilling til, om der foreligger forfald, der berettiger til indkaldelse af stedfortræder. Jeg finder endvidere, at det er unødvendigt at gennemføre initiativer på området ud over den ovennævnte begrænsning af adgangen til at modtage veder-